

ชินษฐา ลือนาม. (2554). รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพัน
ในงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมในเขตกรุงเทพมหานคร
ปริญญาโท กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร. สุวพร เข็มเฮง, อาจารย์
ดร. ดวงเดือน แซ่ตั้ง.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุกับความผูกพันในงานของพยาบาล
วิชาชีพ ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามภาวะสันนิษฐานกับข้อมูล
เชิงประจักษ์ และหาขนาดอิทธิพลระหว่างตัวแปรปัจจัยกับความผูกพันในงาน ตัวแปรปัจจัยที่ใช้ในการ
วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความเหนื่อยหน่ายในงาน การสนับสนุนทางสังคม ความต้องการขององค์กร ความ
ขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว ปัจจัยส่วนบุคคล โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพที่
ปฏิบัติงานในเวรป่วย-ดึก ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช
โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า จำนวน 535 คน เลือกโดยใช้เทคนิคการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสอง
ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 5 ฉบับ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ เครื่องมือแต่ละฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .949, .943, .948, .891 และ .886
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัยความเหนื่อยหน่ายในงาน ความต้องการขององค์กร ความขัดแย้งระหว่าง
งานกับครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับความผูกพันในงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
การสนับสนุนทางสังคมและปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงานอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

2. รูปแบบโครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุภายหลังการปรับรูปแบบ มีความ
สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2/df = 1.313$, GFI = 0.980, AGFI = 0.964, RMSEA = 0.024,
SRMR = 0.023)

3. ความผูกพันในงานได้รับอิทธิพลทางตรงจากความเหนื่อยหน่ายในงาน การสนับสนุนทาง
สังคม และปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -.624, .169 และ .133 ส่วนปัจจัย
สาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความผูกพันในงาน ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างงานกับครอบครัว ความ
ต้องการขององค์กร และการสนับสนุนทางสังคม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -.266, -.177 และ
.171 ตามลำดับ ตัวแปรปัจจัยทั้ง 5 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความผูกพันในงานได้ร้อยละ